

fremdrog, aldeles ikke var afgjort ved Lovforslaget, som det kom fra Folketinget. Det er en Misforstaaelse af det ærede Medlem, hvis han tror det. Det, der var Tale om i Folketingsforslaget, var, at Ministeren skulde forhandle med Tingenes Finansudvalg om en Ordning med Hensyn til de Foranstaltninger, der skulde træffes, men her er der Tale om, at Ministeren skal forhandle med det Udvalg, som er nedsat i Henhold til Loven af 30. August 1919, og det forekommer mig dog at være nok saa naturligt og rigtigt at gaa denne sidste Vej. Det ærede Medlem har derfor efter min Opfattelse aldeles ingen Berettigelse til af den Grund at ville fremhæve, at det her foreliggende Lovforslag skulde være ringere end det, der kom fra Folketinget.

Saa fremhævede det ærede Medlem tillige som Bevis for, at dette Lovforslag var ringere, at det efter hans Opfattelse var en mindre god Lov for de magre Egne i Jylland, men noget Bevis for, at dette var Tilfældet, fremkom det ærede Medlem ikke med, og det vilde jo dog have været ret naturligt, at det ærede Medlem havde søgt at bevise det, naar han fremsatte denne Udtalelse. Jeg kan aldeles ikke erkende, at dette Lovforslag med Rette kan siges at være en mindre god Lov for de magre Egne i Jylland. Det, som der særlig fra de magre Egne stilles Krav om, er Retten til at faa deres Rug ombyttet med Foderkorn. Dette imødekommes ved dette Forslag for indtil de første 20 Tønder leveret Rug, og forhaabentlig lykkes det ved det Tillæg, der i Oktober Maaned skal fremsættes Forslag om her i Rigsdagen, at komme betydeligt videre særlig for at støtte Landmændene paa de magre Egne ved Ombytningen. Det forekommer mig derfor, at det ikke med Rette kan siges, at dette Lovforslag er et mindre godt Forslag for de magre Egne. Saa meget er jo da i alt Fald givet, at den Mand, der har leveret Rug derovre med 51 pCt. Hejre i, har i alt Fald ingen Grund til at klage.

Maa jeg derefter med Hensyn til de stillede Underændringsforslag gøre nogle enkelte Bemærkninger. Hvad det første Underændringsforslag angaar, hvori det foreslaas, at $\frac{1}{16}$ forandres til $\frac{1}{12}$, vil jeg kun sige, at naar vi her har sat Grænsen til $\frac{1}{16}$, vil det i saa godt som alle Tilfælde være den rigtige Grænse, saaledes at de, der har dyrket $\frac{1}{16}$ af deres Agerjord med Rug eller Hvede, vil være i Stand til at levere de 2 Tdr.

Vintersæd, der her er Tale om at levere pr. 1000 Kr.s Jordværdi. Kun i ganske enkelte Tilfælde, hvor der har været Stormskade eller Haglskade, eller andre Uheld er indtruffet, vil de maaske ikke kunne levere de 2 Tønder, men saa forekommer det mig ogsaa, at der er adskilligt, der taler til Gunst for, at de slipper for at levere det manglende.

Underændringsforslaget under Nr. 2 omhandler den Betaling, der skal ydes Landmændene for leveret Rug og Hvede, medens Underændringsforslaget under Nr. 3 tager Hensyn til Prisen paa Vaarsæd. Maa jeg med Hensyn til det første sige, at naar vi har lagt vore Bestræbelser i den Retning, at enten skal Landmændene kunne faa Majs i Stedet for deres Rug eller deres Hvede eller ogsaa faa Majsens Pris betalt for den Rug og Hvede, som ikke ønskes ombyttet, saa forekommer det mig, at der ingen som helst Grund er til her at sætte nogen Begrænsning. Og Forslaget under Nr. 3, maa jeg sige, synes mig at være ret mærkeligt. I Begyndelsen af § 10 staar der, at enhver Jordbruger har Ret til at afhænde alt det Korn, der ikke skal afleveres til Staten i Henhold til denne Lov, i fri Handel. Der siges altsaa her, at det Korn, der ikke skal afleveres, kan han afhænde i fri Handel. Men saa kommer Forslagsstillerne her og foreslaar: „Indenrigsministeren skal dog være bemyndiget til at fastsætte en Højestepris, der ikke maa overstige den i nærværende Lov fastsatte Pris for Vaarsæd.“ Jeg vil nok spørge: Hvor er egentlig den frie Handel saa henne? Der skulde jo dog gerne være en lille Smule Sammenhæng i Loven, men jeg kan ikke se rettere, end at dette Ændringsforslag gaar absolut imod Bestemmelsen i første Punktum i Paragraphen.

Ændringsforslag under Nr. 4 vedrører Sammensætningen af det Udvalg, som skal kunne bistaa Ministeren ved Gennemførelsen af denne Lov. Der kan jo være forskellige Meninger om, hvilken Sammensætning der kan siges at være den heldigste. Jeg vil kun gøre opmærksom paa, at i 2det Stykke af § 11 staar der udtrykkelig, at Udvalget kan ved Behandling af særlige Spørgsmaal tilkalde Repræsentanter for de paagældende Institutioner, og det kan altsaa der faa Vejledning paa de Omraader, hvor det ønsker det. Det forekommer mig derfor, at der ikke her er nogen Grund til at foretage Forandringer i Forslaget, som det foreligger fra Fler-tallets Side.